

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΘΗΝΑ ΑΡ. 10.

ΔΕΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΔΑΛΟΔΩΡΟΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μυλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Γιατί μωρὲ δὲν ἄνοιξες τὰ μυαρά σου χεῖλῃ
νὰ ψάλλῃς τοῦ δημάρχου μὴς ἐγκώμια πολλὰ;
Εἶδες ποτὲ σὶ τὸν τόπο μας καλλίτερον Ἀπρίλῃ
μὲ τόσα λεβιθόχορτα γαλάζια καὶ λιλά;

Γιατί μωρὲ σὶ τὸν δήμαρχο δὲν λὲς μὴν πολακεία
ποῦ σ' ἔχει μέσ' τὸ γιασεμὶ καὶ μέσ' τὴν ἀκακία
κι' εἰς ἐποχὴν ὀδυνηρὰν ἐλλείψεως χρημάτων
θαυμάζεις ἀναθάλλοντας συνδυασμοὺς χρωμάτων;

Θυμᾶσαι ποῦ σοῦ τόλεγα· μὴν ἀδικεῖς τὸν Πίπη
πρὶν ἔλθῃ τὸ Μαγιάπριλο ν' ἀνθίσουν ὅλ' οἱ κῆποι,
ἀλλὰ ἐὼς κακεντρέχεις τὸ γραφεὶς μπαρτζολέτες
καὶ τὸν ἐκατηγόραες πρὶν ἔβγουν ἢ βιολέτες,

Ἰδοὺ λυχνὶς παρισινὴ
καὶ παπαροῦνες βισινί
ἀναπτυχθεῖσαι σήμερον εἰς χώματα Κρανίων,
διὰ τῆς ἐπιτενέως σημαντικῶν δαρείων.

Ἰδοὺ τὸ κιάρο σκοῦρο
σὲ κάθε μενεξέ
πλερώνουμε τὸ Βοῦρα
μὰ ἔχουμε μπαξέ!

Ἰδοὺ ἀκμαῖον θάλλει
τὸ νεμονμπλιεπὰ
κι' ὁ δῆμος σὶ τὸ κοντάλι
θὰ φθάσῃ τοῦ παπποῦ!

Ἰδοὺ τὸ ὑοσκύαμον, ἰδοὺ ἱξὸς καὶ λείριον
ἰδοὺ καὶ ἄνθος σοβαρὸ
ποῦ ὀνομάζεται θαρρῶ
δημοτικὸν φ α λ ῖ ρ ι ο ν.

Ἰδοὺ καὶ τὸ χρυσάνθεμον καὶ ἡ μυρσωτὶς
κι' ὁ κρῖνος κι' ἡ λεβάντα
καὶ τόπος γὰρ τὸν θέλοντα νὰ ζήσῃ ποιητῆς
καὶ νὰ πεινᾷ πάντα.

Τὸ πορφυροῦν γεράνιον ἰδοὺ κι' αὐτὸ ποῦ θάλλει
σημαῖνον τὴν βλακείαν μας ποῦνε πολὺ μεγάλη
κι' ἂν ἐξετάσωμεν, Μαρῆ, κι' αὐτὰς τὰς ἀνεμῶνας
θὰ βροῦμε πῶς ἐπνίξαμε τὸν δῆμον δι' αἰῶνας.

Τί πρόσδος κι' ἐνέργεια

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ
ΤΙ ΘΕΙΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΧΩΡΙΑΤΟΣ!
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Θαύμαζε τὴν καλλονὴν
τῶν φυτῶν καὶ δεινυλίων,
θαύμαζε τὴν πλησμονὴν
τῶν ἐκτάκτων κορυφῶν,

θαύμαζε καὶ τὰς βλαστῆσεις τριφυλλίων καὶ λωτῶν
ἐπὶ ῥάχεως καὶ ὤμων ἀφελῶν συνδημοτῶν.

Οἶα βλάστησις τοῦ ῥόδου
καὶ μυρσίνης ἄρωμα!
Οἶα μέθοδος προόδου
καὶ ταμείου σάρωμα

Ὁ δῆμαρχος στὰ ἔργα του πολὺ θὰ ἐπιμελῇ
κι' ἀπ' ὅσα ἐδανείστηκε πεντάρα δὲν θὰ μείνῃ,
διὰ τὸ εἶναι ἥσυχος πῶς εἰς τοὺς διαδόχους
θὰ παραδώσῃ μοναχὰ γαρουφαλῆς καὶ ζόχους.

Τί πνεῦμα φιλοπρόδοον κι' ἐξωραϊστικόν!
Ὁ Μέτελας ἀπέμενε ἀδικημένος μόνος
κι' ἰδὼν εἰς νέαν κίνησιν τὸ ἐνεργητικόν
διὰ τὴν ἀναστήλωσιν κι' αὐτοῦ τοῦ Παρθενῶνος!

Καὶ ἡ πλατεία, βρὲ Μαργῇ, λαμπρῶς διασκευάζεται
μὲ σχέδια καὶ πράγματα μεγάλα καὶ βαλοῦτα
ποῦ ὁ φτωχὸς ὁ Μέτελας τὰ βλέπει καὶ τὰ σκιάζεται
καὶ λέει τ' εἶν' ἐτοῦτα!

Παντοῦ σημεῖα δράσεως σημαντικῆς κι' ἐκτάκτου
παντοῦ ἡ πρόοδος πηδᾷ,
κι' ἡ κούρτη τοῦ παπᾶ Χοῦδᾶ
ἐγένετο τὴν σήμερον πλατεία τῆς Ναυπάκτου.

Μ. — Δόσε μου τὰ σκαρῆκια μου γιὰ τὸ σοῦ πῶ βρὲ Γιάννη
πῶς νέον ἔργον γέινεται δημοτικῇ δαπάνῃ.
Σπουδαῖον ἔργον γέινεται σὶνὸν εὐτυχῇ μας τόπον
ἐπὶ δημάρχου, ἀπειρον δεικνύοντος στοργὴν,
κομποπρεπῆς ἀπόπατος πρὸς χορῶν τῶν ἀνθρώπων
τῶν κατοικούντων τὴν κλεινὴν τῶν μεγαθύμων γῆν.

Κακῶς ἐχόντων παρ' ἡμῖν τῶν οἰκονομικῶν
καὶ θέλοντες τὸ δόσωμεν ζωὴν εἰς τοὺς ἐργάτας,

ἀπόποτον ἰδρύμεν εἰς μέρος κεντρικόν
γιὰ τὸ συχνάζεται πολὺ καὶ νᾶχουμε πελάτας.

Ἀπόπατος ἰδρύεται κομποπρεπῆς τὰ μάλα
φτιασμένος ἐξεπότηδες γιὰ πρόσωπα μεγάλα.
Ἡ ὠμορφὴς λεκάνες του θᾶν' ἀπὸ τὸ Παρίσι,
καλότυχος ὁ ἄνθρωπος ποῦ πρῶτος θᾶν τῆς χρείσῃ!

Ἀπόπατος ἰδρύεται μὲ περισσὴν λαμπρότητα,
κι' ὅλο μορόπουλα τὰ τρῶς νᾶχῃς εὐκοιλιότητα
τὸ μπαίνῃς τὸ ἐλάχιστον τετράκις τῆς ἡμέρας
τὸ λησμονῆς φιλοσοφῶν τοῦ βίου τὰς χειμαίρας.

Γ. — Τὸν τόπον ποῦ παρήκμασε καὶ κίνησιν δὲν ἔχει,
μ' ἐλβετικὸν ἀπόπατον ὁ δῆμος τὸν συντρέχει.
Καὶ πάει αὐτανδρον, Μαργῇ, τὸ δάνειον τῆς πάγκας
εἰς ἀπολαύσεις φυσικὰς καὶ φυσικὰς ἀνάγκας.

Ἀπόπατος ἰδρύεται. Τί εὐκολία θᾶναι
καὶ τὴν ἀπάντεχῃ χιρᾷ
γιὰ τὰ στομάχια τὰ γερά
ποῦ τακτικὰ δουλεύουνε χωρὶς τὸ σταματᾶν.
Ἀλλὰ ἐὼς μωρὲ Μαργῇ, εἰς τὴν θὰ ὠφελεῖσαι
ἔχοντας τὸ ἀτύχημα δυσκοίλιος τὸ εἶσαι;

Σπουδαῖες καὶ σωτήριες τοῦ δήμου μας αἱ γυνῶμαι,
ἐλβετικῶν συστήματος ἀπόποτο τὸ κάνουμε
ὁ δῆμος δὲν σκοτίζεται ἂν ἔχουμε τὸ τρῶμε
ἀλλὰ μονάχα μεριμνᾷ γιὰ κεῖνα ποῦ θὰ βγάνουμε.

Δῆμαρχο δὲν θὰ λάβουμε καθὼς τὸν Κοσμετάτο
τὸν τόπο πῶς ἐφύχασε κι' ἦταν πεσμένος κάτω
ἐκεῖνος τὸν ἀνάστησε μὲ τὰ λαμπρά του ἔργα
ἀσκάλιστη κι' ἀκλάδευτη δὲν ἔμεινε μὴ βέργα.
Νέα ζωὴ, νέος, χυμὸς, νέοι βλαστοὶ καὶ φύλλα
κι' ἡ πρόοδος ἀνέτειλεν εἰς τὴν ἀνθισμένη ξύλα.

Ναὶ μὲν δὲν εἶχες κίνησιν καὶ βιομηχανίαν
ἀλλ' ἔχεις φύσιν θάλλουσαν καὶ βλάστησιν σπανίαν.
Ναὶ μὲν τὸν ἐχέωσαμεν τὸν δῆμον ὅσο πέρνει,
ἀλλὰ τῶν δένδρων οἱ κορμοὶ,
ἔρχονται ὅλοι σὴν ἡραμμῇ
κι' ἔναρε δὲν ἀφήσαμε ἀπόζαβα τὸ γέρον.

Ναὶ μὲν οὐδὲν εἰσέρχεται σὶνὸν δημοτῶν τὰ στόματα
ἀλλὰ ὑπάρχουν μαρμαρα διὰ τὰ περιττώματα.
Ναὶ μὲν δυσκόλως ἀπαντᾷ τὸ μεροκάματο σου,
ἀλλὰ θὰ εἶσαι πρίγκηπος μὲς τὸν ἀπόπατό σου
κι' ὅταν θὰ κατευνάζεται ἡ κάθε ταραχὴ σου,
θὰ συχωρᾷς τὸ δῆμαρχο μέσ' ἀπὸ τὴν ψυχὴν σου.

— x x x x —

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀναπληροῦμεν ἑλλειψιν συμβᾶσαν ἐνεκεν τῶν
ἐκλογικῶν. Ἄν δὲν ἐγράψιμεν ἐγκαίρως ὀλίγας λέ-
ξεις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ σεβαστοῦ συμπολίτου μας
Γ. Μαυρογιάννη, συμβάντι κατὰ τὸν παρελθόντα Μαρ-
τιον ἐν Κερκύρᾳ ὅπου ἀπὸ ἐτῶν ἀπεσύρθη ἡσυχά-
ζων, δὲν ἐλησμονήσαμεν ὅμως τὸν ὀφειλόμενον εἰς
τὴν μνήμην του φόρον.

Ὁ Γερ. Μαυρογιάννης ἐκ τῶν ἀνδρῶν δι' οὓς
πρέπει νὰ σεμνύνεται ἡ Κεφαλληνία, ὑπῆρξεν ἀνὴρ
χρηστὸς καὶ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων τῆς πατρίδος
μας λογίων, διακριθεὶς καὶ ἐν τῷ πεζῷ καθὼς καὶ
ἐν τῷ ἐμμέτρῳ λόγῳ. Διὰ τοῦ θανάτου του δὲ ἐξέ-
λιπεν εἰς περὶ πλέον τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ καλάμου
κατὰ τὸν Ἑπτανησιακὸν ἀγῶνα.

Ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων μελῶν τοῦ παντοδυνά-
μου ἐν Κεφαλληνίᾳ Δημοτικοῦ Καταστήματος, ἔλα-
βε μέρος εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ « Χωρικοῦ » μετὰ τοῦ
Δαυῆ καὶ Κουρβισιάνου. Ὑπῆρξε δὲ καθ' ὅλην τὴν
ἐνδοξὸν ἐκείνην ἐποχὴν ὁ κατ' ἐξοχὴν Τυρταῖος ὁ
ἐνθουσιῶν τὴν νεολαίαν εἰς τὴν πατριωτικὴν δρᾶσιν.
Ἀλλὰ καὶ πάντοτε εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν Μοῦ-
σαν του ἐνέπνευσαν τὰ ὑψηλὰ καὶ γενναῖα αἰσθήματα.

Τὴν πατριωτικὴν του ἐμπνευσιν καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς
ἐθνικοὺς ἀγῶνας πεποιθήσιν μαρτυρεῖ τὸ δημοτικό-
τατον καταστάν τότε ποίημά του, τὸ μελοποιηθὲν
ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου Ν. Μεταξᾶ Τζανῇ:

Κολῶς μᾶς ὠρισεσ πουλί
καλῶς τὸ χιλιδόνι
ἡ ἐθνικὴ μας ἐορτὴ
ὀγλήγορα σιμόνει.

Τῶν δὲ φιλελευθέρων του αἰσθημάτων καὶ τῆς ψυ-
χῆς του τῶν ὁρμῶν δείγμα ἔστωσαν οἱ ἀκόλουθοι
συγκινητικοὶ στίχοι πρὸς τοὺς ἐν Ἑπτανήσῃ πρό-
σφυγας Ἰταλοὺς τοῦ 1848.

Τέκνα τῆς ἐλευθερίας ὅπου φεύγετε σκλαβιά
σταματήσετε τὸ δάκρυ!
Ὁ δὲ Στῆλ' ἡσυχῇ αὐτὴν τὴν ἄκρη
θὰ βρεθῇ τὸ σᾶς σκιάσῃ μὴ πρὸς ἐλπίδα.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΣ

Ναὶ! Τῆς δούλης μας καλύβης, ἃς ἀφήσομεν ἀνοικτὴ
τὴ φιλόξενή της θύρα στὰ πουλιὰ τὰ κρυωμένα!
Κι' ἃς γλυκάνουμε τὴν πίκρα ποῦ γεννᾷ σκλαβιάς
(πληγῇ,
μὲ τὸν γλυκερόν μας οἶνον, σὰ λιοντάρια διψασμένα.

Εἰς τὴν πατριωτικὴν καὶ ἐνθουσιῶδη Μοῦσαν τοῦ
Μαυρογιάννη, ὀφείλεται καὶ τὸ κατὰ τὸ 1848 ψαλ-
λόμενον ἀσμάτιον:

Ἄν δὲν κόπη τὸ σπαθί μου,
ἡ αἰχμὴ του ἂν δὲν τρυπαῇ,
ἡ ψυχὴ δὲν λησμονάει
πῶς ἐπλάσθη ἑλληνικῇ.
Τῶν ἐχθρῶν μισῶ τὰ ὄψα.
Δὲν τὰ θέλω ἃς τὰ κρατήσουν,
τοὺς μισῶ κι' ἃς μὲ μισήσουν,
προτιμῶ τὴ φυλακὴ.
Στὸ λαμπρὸν μέλλον ἐλπίζω
βλέπω τὴν ἐλευθερίᾳ μου
καὶ ξεχάνω τὴ σκλαβιά μου...
θᾶλλῃ ὀλόλαμπρος αὐγὴ...
θᾶλλῃ, θᾶλλῃ, ναὶ μὲ μὲρα
ποῦ θὰ ξεσχισθοῦν συνθηκαί,
κι' ὅποιος σ' ἄλυσσε ἐμβῆκε
πάλι ἐλεύθερος θὰ βγῇ.

Ποίημα τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς ἡμέρας μας μεταποιη-
θὲν ἐδημοσιεύθη ὡς Μακεδονικὸς ὕμνος, χωρὶς ν' ἀ-
ναφέρεται τυυχάχιστον ὁ ποιητὴς τοῦ πρωτοτύπου.

Ὁ Μαυρογιάννης ἐξηκολούθησε δημοσιογραφῶν
ἐπὶ πολλὰ μετὰ τὴν Ἑνωσιν ἐτη, συγγράφων δὲ
ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις του τὸ ἐπέτρεπον. Τὸ σπουδαι-
ότερον τῶν πολλῶν ἔργων του εἶναι ἡ δύτομος ἱστο-
ρία τῆς Ἑπτανήσου ἐκδοθεῖσα κατὰ τὸ 1889.

Διὰ τὰς ἐπὶ τῶν καλῶν τεχνῶν μελέτας του καὶ
τὰς εἰδικὰς αὐτοῦ γνώσεις, ἐκρίθη ἄξιος νὰ διευθύνῃ
τὸ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνεῖον ὅπου συγχρόνως καὶ
ἐδίδασκεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Διωρίσθη δὲ ἐπανελλημέ-
νως γενικὸς πρόξενος ἐν Μασσαλίᾳ καὶ ἐν Τεργέ-
στη χάρις εἰς τὴν ὑπέροχον μόρφωσίν του.

Πρὸ πολλοῦ ἰδιότευεν ἐν Κερκύρᾳ ἀποσυρθεὶς.
Μολοντί δὲ ὑπὲργηρος, ἐξηκολούθει μέχρις ἐσχά-
των συγγράφων ἀλλὰ καὶ στιχουργῶν. Δὲν ἐδημο-
σιογράφει πλέον, ἐν τούτοις τὸν καλαμόν του πλέον
ἡ ἀπαξ ἔθεσεν ἀκόμη εἰς τὴν ὑψηρεσίαν τοῦ δικαίου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀξία μνηεῖς εἶναι ἡ ἀνδρικὴ
διαμαρτυρία του ἐναντίον τοῦ στυγεροῦ διωγμοῦ τῶν
Ἑβραίων ἐν Κερκύρᾳ δι' ἧς συγχρόνως ἀπεστόμωνε
τὸν ὑποστηρικτὴν τῶν ἐγκληματικῶν προλήψεων
λόγιον Κερκυραῖον Πολυλᾶν.

Εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπέρχονται οἱ ἐπίλεκτοι μίᾳς
μεγαλουργοῦ γενεᾶς. Ἡμεῖς οἱ νεώτεροι, οἱ μὴ φέ-
ροντες τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἐθέρμανε τὰς ψυχὰς ἐκεί-
νων εἰς ἀγῶνας ἱεροὺς, ἃς μὴ ἡμεῖς τουλάχιστον
ἐπιλήσμονες τῶν ἔργων καὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα
ἐλάμπρυναν μίαν τῶν σελίδων τῆς ἱστορίας μας.

ΤΟ ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ

Ούτε σ' ἄλλη χώρα, ούτε σὲ χωριὸ
βρίσκεις ἓνα τέτοιο σὶ κ καμπαναριό.

Μιά καμπάνα ἔχει μιὰ καὶ μοναχὴ
ποῦ γλυκὰ σημαίνει, ποῦ γλυκὰ ἤχει.

Κι' ἡ γλυκεῖα φωνὴ τῆς
γίνεται μαγνήτης

κι' ἔρχεται σι' αὐτιά σου ὅπου καὶ νὰ πᾶς.

"Αχ! τέτοια καμπάνα ἀσημοχυμένη,
ποῖος νὰ τὴν σημαίνει
εὐτυχὴς παπᾶς!

Φλάκ-Φλούκ.

— x x x x —

NOTA

Δὲν παντρεύεσαι, μοῦ λένε κάποιοι φίλοι μου κοντοί,
ἀλλ' ἐγὼ τοὺς ἐρωτῶ νὰ μοῦ ποῦνε τὸ γιατί,
καὶ μοῦ λένε « γιὰ νὰ λάβης χαρακτήρα σοβαρὸν,
κι' ἂν εἰς τὸν συρμὸν ἀνήκεις,
θᾶσαι κι' Ὀλυμπιονίκης
εἰς τὴν ἄρσιν τῶν βαρῶν!

"Ενας.

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ

Σὲ μιὰ σιγὴ νεκρῶσιμη
ὁποῦ δακρύζ' ἡ πλάσι,
πῶκεῖ δὲν θὰ γελάσῃ
ποτὲ θνητοῦ καρδιά,
μονάχο ἐκεῖ παράμερα
δίπλα στὸ δημονιῆσι
πελώριο κυπαρίσσι
σιέται πονετικά.

Πόσες φορές ἐδέχτηκε
νεκρούς, τὴν ἀθώοτη,
τὴν ὁμορφιά, τὴ νερότη,
στὴ μαύρη λησμονιά;
Ὡς πότε τὸ κακόμοιρο
θὰ βλέπῃ ἐκεῖ ποῦ στέκει
σιὰ πόδια του παρῆκει
τοῦ κόσμου τὴν ψευτιά;

Ρεψοκίνδυνος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διατρίβει παρ' ἡμῖν κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα χάριν τῶν ἀ-
γώνων ὃ ἐν Βραίλα τῆς Ῥωμανίας ἐγκατεστημένος συμ-
πολίτης μας κ. Γεράσιμος Ἀντωνος μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

— Σήμερον τελεῶνται οἱ γάμοι τοῦ κ. Εὐαγγελينوῦ Ἀν-
τωνάτου ἐλληνοδιδασκαλοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Γεωργίας
Α. Κοντομιχαλοῦ. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν.

— Εὐχαρίστως ἠκούσαμεν τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Εὐαγγέ-
λου Καρυστοῦ ὡς βιβλιοφύλακος. Ἡ βιβλιοθήκη μας ἐπὶ τέ-
λους εὔρε τὴν καταλλήλον ἄνθρωπον τῆς.

— Αὐριον Κυριακὴν τελεῶνται οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου
Καρανιδινεῦ πλοιάρχου μετὰ τῆς δεσποινίδος Στάμος Παγου-
λατοῦ. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀριχθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος πρωτοδί-
κης κ. Μουστακόπουλος.

— Δυστυχῶς ἀνεφανῆ καὶ πάλιν ἡ εὐλογιὰ εἰς Ληξούριον.
Ὁ δήμαρχος κ. Χαριτάτος καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν
πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ εἰς Βαλσαμάτα
ἐσημειώθησαν ὁκτὼ κρούσματα.

Ψάθες γυναικεῖες, ψάθες ἀδρικῆς,
ψάθες παιδικῆς,

ψάθες νέας μόδας, ψάθες ἀντοχῆς
κι' ὅλα τ' ἀναγκαῖα εἶδῃ το' ἐποχῆς,
ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ Παρισινᾶς,
μόνο στοῦ Βανδῶρου βρεῖσκετε φθηνά.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αὐριον Κυριακὴν 30 Ἀπριλίου ἐκτίθενται εἰς δη-
μοπρασίαν.

1.) Ἡ κατασκευὴ οἰκίσκου παρὰ τὸ Ὑδραγωγεί-
ον πρὸς τοποθέτησιν ὑδρομέτρου.

2.) Ἡ ἐνοικίασις τοῦ ἐπὶ τοῦ πάρκου Νάπιερ κα-
τασκευαζομένου περιπτέρου ὅπερ θέλει χρησιμεύσει
διὰ καφενεῖον.

3.) Ἡ ἐκποίησης ἐνὸς μικροῦ οἰκοπέδου τοῦ Δή-
μου Κρανίων ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀναλήψεως.

Τὴν δὲ ἐπομένην Κυριακὴν 7 Μαΐου, ἡ ἐκποίησης
τοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῶν Δικαστηρίων καὶ μετα-
ξὺ τοῦ Θερινοῦ θεάτρου καὶ τοῦ περιβολίου Ῥωμά-
νον δημοτικῶ οἰκοπέδου.

Τῶν σχετικῶν διακηρύξεων δύνανται νὰ λάβωσι
γνώσιν οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι εἰς τὸ Δημαρ-
χεῖον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

(Ἐκ τοῦ Δημογετίου Κοσνίου)

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

